

Represión dentro da marxinación.

Todos mais ou menos, vivimos ou estamos enterados de todo tipo de agresiós e discriminaciós asobalantes e descaradas que temos que soportar, eisí vemos como fai uns meses un gai era despedido en Vigo por que era "amanerado" e tiña amistades "raras", mais adiante a saída de Roi outro gai era mallado por un grupo de individuos que un deles o había ligado antes engañosamente, as redadas en Roi encubertas polo. "porro", na Cruña

dos pasamos somos unhas monegas de diversión, na rua o blanco das miradas, risas e desprecios, na casa -familia somos un conxecto de indias pra nosa teórica reconversión mediante psiquiatras e psicológos (persoaxes istos temidos pola maioria dos gais, especialmente os menores de edade polas consecuencias que todos sabemos).

Nos ghettos, parques, alamedas etc. e demais sitios de ambiente gai somos continuamente saña dun-

que nos queren impoñer e impoñen ca que regulan a nova vida en todos os eidos.

De ahí que co pretesto de "Moral pública" sexan permitidos e legales todo este tipo de agresiós. Actualmente é Rosón, sr. ministro do interior, que se otogou a sí mesmo en erixirse como xuez da "moral pública" o cal está pendendo das nosas cabezas como unha espada de Damocles.

Continuamente observamos as intervencións policiais o redor do ambiente gai e outros sitios, que baixo a disculpa de "escándalo público" xa nos estamos afaendo a estar contra as paredes cunha metralleta na espalda cousa corriente nos pubs ultimamente, vendo como violan o dereito de reunión e de libre expresión da afectivididade gai o que nos demostra cada vez mais que non somos iguais que o resto da poboación.

Cada vez atácanos mais na rua coa única intención de pecharnos, meternos na caixa do ghetto e ternos controlados. ¿e que a moral de Rosón permitelle faer todo isto?.

Dun xeito parecido estan a faer coa prostitución que a estan barrendo das ruas pra almacenalas nos prostíbulos, sendo a veces istas redadas confundidas cas do ambiente gai.

¿Imos deixar que iste señor de porra, pistola e brazalete fascista faga o que queira connosco?

Pensamos que non. Pro xuntos e cantos mais millor. Fagámosses frente e escomenzemos a loitar. Vale a pena, é o noso deber. Saudiña e unha forte apreta.

néganse a servir a unhos gais, etc. etc.

A cotío enterámonos que si aquil é despedido por ser maricón, que na mili, escola etc. pola que to-

hos corpos represivos chamados policía que non son mais que os encargados de que se cumplan unhas leis impostas polo poder represor e reacionario, e mais unha moral

contactos pra toda Galicia:

apartado 1.468 (VIGO)
apartado 1.090 (SANTIAGO)
i PARTICIPA CONNOSCO!!

Homosexualidade e familia, negación mutua.

A familia, como toda organización social, ten unha orixe no tempo e na historia human.

A familia "célula básica do estado", segundo a opinión dos católicos, dos marxistas ou dos nazis, nace e desenvolve-se a partir da existencia da propiedade privada da terra. A primeira división do trabalho é a que se fixo entre o home e a muller para a procreación dos fillos. O primeiro antagonismo de clases que aparece na historia coincide co desenvolvimento do antagonismo entre o home e a muller na monogamia; é a primeira opresión de clases, coa do sexo femenino polo masculino. A monogamia foi un grande proceso histórico, pero ao mesmo tempo inaugura, xunto coa escravitude e coas riquezas privadas, aquela época que dura ate nosos días, e na que cada progreso é ao mesmo tempo, un regreso relativo; e o bemestar e o desenvolvimento de uns conséguense a expensas da dor e da represión de outros.

O homosexual ou a lesbiana, "entes" que o sistema inventou, como o de homes ou mulleres hetero-

sexuais, teñen un comportamento sexual e erótico que contradí o "destino" que lles corresponde de acordo coas normas sociais. O homosexual ou a lesbiana que o son de maneira exclusiva, -a outra cara da moeda é a heterosexualidade exclusiva-, situánse á marxe da organización familiarista, e non soio non reproducen bioloxicamente si non que tampouco a nivel psico-sociológico, e esta actitude é un feito político castigado polas leis e polas costumes.

Apesar de que esta sociedade industrial estaria en condicións potenciais de reemplazar a familia monogámica por unha organización mais moderna, mais funcional, menos edípica, non pode face-lo, pois debería simultaneamente modificar toda a estructura. Unha vez mais, o desenvolvimento científico-técnico e material ofrece oportunidade de modificar as estructuras sociais, pero este proceso e freado polos intereses dunha crase ou dunha capa dirixente, segundo o país, que sabe que unha modificación a este nivel pode desatar unha crise latente, e unha parte da poboación pode revelar-se a o seu control.

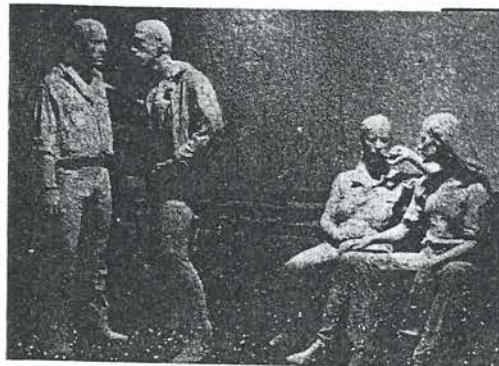
Homosexualidade e familia negan-se mutuamente e como a familia non é natural, debe ser reforzada regularmente, recebendo auxilios tanto moral como materiais. E que desde varias xeracións, "as células do estado" atravesan por unha crise de proporcións. Cada vez mais xente se nega a formar estas células e cada vez mais xente deserta das mesmas.

E daquela?

Se analizamos o estado das forzas productivas e a técnica contemporáneas, vemos que unha distribución dos bens con criterio solidario e racional, permitiría resolver un pouco tempo o problema da fame, da vivenda, da persistencia de moitas doenzas, etc. A muller deixaría de ser a "raiña d' fogar" e o home non tería por que ser o "xefe". Pero si esto sucedese o Poder debería polo menos, horizontalizarse, perdendo o seu carácter piramidal. Produciría-se entón unha verdadeira e profunda revolución.

O presente artigo procede do libro de Héctor Anabitarte e Ricardo Lorenzo: "Homosexualidad: el asunto está caliente."

Saudiña, Roxelio.

LIBERACION GAI

O protagonista da película "Un toque de distinción" Georges Segal, levantou, recentemente, fortes polémicas en Londres. Realizou unha escultura dedicada aos homosexuais. A obra, baptizada co título de "Gai Liberación", é unha homenaxe á rebelión de Stoneway, ocurrida en 1.969. Foi o despertar do movemento gai. Os puritanos consideran que a exhibición pública da escultura é un atentado contra a moralidade e os bos costumes.

RECENTES ACTIVIDADES DA C.C.G.G.

CHARLAS:

- ARMANDO de FLUVIA na Cruña e Vigo.

CONFERENCIA - DEBATE
sobor da
"HOMOSEXUALIDADE"
no instituto do Calvario
o sábado 14 as 7 do serán

falarán:

- ARMAND DU FLUVIA (Cataluña)
- REPRESENTANTE DO C.G.V.

Único como anxa, for ou lume,
Volves entre a sombra, forza oscura
Do outro amor. O mundo llavo insilla
Pra a vida é tua, surce e amba.

COLECTIVO GAY DE VIGO E COORDINADORA DO COLETTIVO GAI DE GALICIA E ALDEA

- GRETEL AMMAN na Cruña e Santiago.
- C.C.G.G. -Charlas- conferencia na Cruña, Santiago, Ferrol e Vigo.
- Presentación do C.G.V. e da C.C.G.G. na proyección da película "Ocaña Retrat Intermítent" en Vigo.
- Participación co resto de organizacíós populares na campaña pola libertade de expresión en Vigo.
- Participación nas xornadas anti-represivas en Santiago.
- Solidaridade da C.C.G.G. ca loita do pobo salvadoreño con unha nota e telegrama x que a C.C.G.G. está polas máximas libertades dos pobos.
- Festa do antroido o 27 do mes pasado en Vigo.
- Mesa redonda no colexio de maestria en Vigo coa participación de:
 - Un sicólogo
 - Unha socióloga
 - Un Crego.
 - Un representante do C.G.V.
 - Unha lesbiana.
- Etc.,etc.,etc.....

ante o golpe de estado

A C.C.G.G. ante o intento do golpe de Estado do 23 de febreiro no que estaban mollados a maioría dos xefes do Exército con outras forzas sociais, manifesta.

- 1.- Que é unha mostra clara de que o fascismo é unha amenaza real hoxe en día no Estado Español.
- 2.- Que os pactos con istes golpistas son totalmente reaccionarios son unha volta atrás desta mezenquina democracia.
- 3.- Non se rematara ista amenaza mentres non haxa unha depuración total no exército, seguida da Administración, cunha

democratización nos cuarteis.

- 4.- Eiximos o castigo total pra todos os golpistas e non o que están facendo que os están envalentonando.

Ante isto debemos concentrar esforzos na sua contra. Os Gais estamos directamente interesados en manter unha posición activa porque o fascismo nega as mais mínimas libertades de expresión y aplasta brutalmente a loita liberalizadora dos Gais eliminánnos sin contemplación polo simple feito de ser gais; a Historia do fascismo no lo demostra.

C.C.G.G.

Reunión da COFLHEE

Reunión da COFLHEE (Coordinadora de Frentes de Liberación Homosexual do Estado Español) en Madrid o día 21 de marzo de 1981.

Asistiron os membros: EHGAM e ESAM de Euskadi. GLAL e FAGC de Cataluña. MAGPV do País Valencia. FAGI de Baleares. FLGG, de Granada. CGM de Málaga. FLHOC de Castilla.

Como observadores: Colectivo Gay de Madrid, Colectivo Gay de Sevilla e nós, a CCGG.

Empezouse con un intercambio de información, situación actual e actividades por parte dos grupos.

Falouse sobre a operatividade da COFLHEE pra a que había días posturas: a) a de continuar como simple coordinadora e b) a de transformala nunha organización ainda que mantendo a independencia das organizacións integrantes. O tema quedou para a próxima reunión da COFLHEE despois de ser ampliamente discutido nas distintas organizacións.

Analizouse despois a situación política e acordouse sacar un comunicado de prensa posicionándose os grupos contra o intento de golpe de estado do pasado 23 de febreiro.

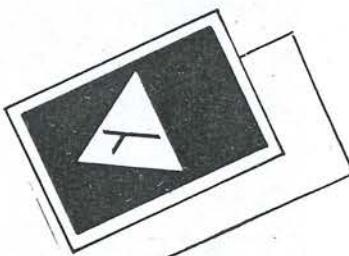
Informouse tamén sobre as activi-

dades e situación da IGA (Internacional Gai):

- Por primeira vez celebrouse unha manifestación gai en Atenas para protestar pola nova lei de sanidade, represiva para os gais.
- O xuicio que se sigue contra catro membros de PIE (Paidófilos ingleses) en que dous quedaron libres e os outros dous teñen previsto outro novo xuicio.
- A cuestión gai vai ser discutida no Consello de Europa.
- Celebrouse unha manifestación o pasado día 4 de abril en París contra unha lei discriminatoria aprobada polo Senado Francés, en que o consentimento para as relacións homosexuais está os 21 anos, mentres que para os heterosexuais está a os 18 anos. Na manifestación participaron mais de 15.000 persoas.

E para finalizar, falouse sobre a celebración do Día do Orgullo Gai o próximo día 28 de Xunio, e sobre a amenaza de visita do Papa para o mes de outubro. Temas que quedaron pendentes para a próxima Coordinadora.

A próxima COFLHEE celebraráse en Madrid os días 16 e 17 de maio.

Ao longo da historia, a reivindicación de igoaldade representou sempre na boca da xente oprimida, un medio pra denunciar as desigoaldades que serviron de base pra distintos sistemas sociais, e a vez un medio pra reclamar a sua eliminación. As clases dominantes tamen utilizan demagóxicamente o tema de igoaldade. Hoxe na raquítica constitución tamen se nos planta o de que "todos somos iguais" nós temos que decir que isto é mentira.

O movemento gai loita por unha igoaldade na que non esista baxo ningún motivo a opresión, discriminación ou marxinación por ningunha razón i en concreto pola orientación sexual de cada un de nós.

LIBERTADE DE EXPRESIÓN

Nos primeiros momentos da loi-
ta gai as reivindicaciós quedabanse
nunha igoaldade ante a ley e a acep-
tación da sociedade, pro a medida
que avanzava o movemento iba pro-
fundizando mais o seu seo e cada
vez a loita dirixiase mais encontra-

dos pilares que fan da homosexualidade un grupo marxinal, revalorizase o desexo homosexual, vanse perfilando unha serie de posturas dentro do movemento gai, que no caso concreto da loita pola igoaldade existen profundas diferencias.

Na loita pola nosa liberación plantéasenos ante todo, que é o que queremos, a onde queremos chegar, contra qué e quén temos que loitar, qué temos que desmantelar e destruir. Dando un repaso da nosa opresión nesta sociedade podemos decir que loitamos por destruir:

- Un mundo no que a división sexual do traballo, tenos marxinados e votados na maioria das profesios especialmente nos cárregos públicos, a vez que nos separa da sociedade.
 - Unha estructura social bañada na familia patriarcal monogámica, que leva consigo a alienación da muller, que é o nucleo fundamental de transmisión da ideoloxía dominante, que é a unica forma de poder vivila sexualidade, e que ten que ser o que todos debemos faer e perpetuar.
 - Unha moral sexual que iñora a sexualidade das mulleres, nenos e vellos, que iñora o lesbianismo, que impon a heterosexualidade, que nega e reprime a homosexualidade.
 - Unha educación, inculcadora de todos istes valores sociais ao passar da edade educacional da familia.
 - Unha cultura, unhas leises perpetuadoras da nosa marxinación.
 - Rematar os privilexios que a heterosexualidade ten sobre da homosexualidade.
 - Rematar os privilexios dos xefes, dos mais fortes, tamen dos esplotados heteros xa que os
- gais estamos marxinados e somos reprimidos polos oprimidos e opresores.
- Rematar os valores sociais, de agresividade, forza, competitividá, afán de poder e dominar, etc.
- Pensamos que é imprescindible rematar co tipo de sociedade que é a nosa, levando implicitamente a loita contra a nosa opresión como gais, pola igoaldade de dereitos, contra os valores machistas e reaccionarios, contra o orde económico-social no que se sustenta, sendo a unica posibilidade de revolucionar a sua ideoloxía, cultural e moral.
- Loitamos por unha sociedade na que as persoas sexamos donos de nos mesmos, dos nosos corpos, traballo e espacímero. Unha sociedade diversa na que os gais non teñamos que comportarnos igoal que os outros gais, a igoaldade dos heterosexuales, na que a individualidade de cada persoa desarrollase plenamente, sen ningún tipo de coacions, na que os valores non se miren donde un punto de vista de clase, ou sexo. Na que os gais non teñamos que ser aceptados pola sociedade heterosexual, xa que nós non reivindicamos a igoaldade co mundo heterosexual, porque, o fin e o cabio, as relaciós heterosexuais estan reprimidas, vense afectadas da mesma moral que nos opriime, non teñen unhas relaciós libres nin de igoaldade, en xeral impera o machismo por escelencia, non, nós non queremos ser aceptados nin igoales a eles, queremos que todas as persoas se poidan expresar afectivamente como o prefira, sin distincions, sin inferiores, sen culpables, sen oprimidos, sin ningun tipo de coacción e forza moral ou fisica. Pola plena libertade das persoas....

Xosé

8 DE MARZO: DIA INTERNACIONAL DA MULLER TRABALLADORA

«...de profesión: sus labores...»

Dende 1910 está recoñecido o día 8 de marzo como "Día Internacional da Muller Traballadora". Hoxe as organizacións feministas siguen pronunciándose neste día por medio de distintas actividade e movilizacións, polos dereitos da muller e más concretamente no que se refire ao mundo do traballo.

Nós somos conscientes da discriminación sofrida no terreo laboral (división sexual do traballo, salarios mais baixos, profesións típicas da muller, doble

de ocupacións que cando son realizadas fora da célula familiar son consideradas socialmente productivas no mellor dos casos, son remuneradas e permítense falar de millores laborais; mais mentres sexa a "ama de casa" a que leva a cabo este traballo o enfoque que lle da o sistema e outro porque aí se xoga a preservación duns intereses claramente explotadores e opresivos. Nunha profesión coa connotación cultural de "tarefas propias da muller", ésta realiza un traballo

unha igualdade de salarios, unha igualdade co home; ¿ou é que nos sirve acaso o seu mundo? pensamos que non. Non se trata pois de integrarnos nese mundo que, por outra banda ben pouco ten que ver coa nosa verdadeira realidade, senón de facer outro partindo de nós mesmas; isto non se reduce soio ao que se entende como "mundo do traballo", si non a unha nova sociedade que implicaría a cultura, as relacións humáns, a sexualidade, o lenguaxe, a nosa resposta a vida, etc.

xurnada, etc) e da importancia que no mundo de hoxe ten a incorporación da muller ao traballo asalariado porque conleva a independencia económica que lle permitirá sair do aillamento que sofre no fogar, e a posibilidade de relacionarse con outras mulleres rachando coa soledade de cada unha e coa dependencia do salario do home. Todo isto e certo, mais a esta defensa polo posto de traballo remunerado hai que engadir que este non é o "Edén".

Tamén poderíamos preguntarnos ¿qué pasa co traballo doméstico? A tarefa de reposición da forza de traballo está asignada nesta sociedade a muller, o nome desta profesión é "susas labores", e aí agrúpanse un feixe

gratuito de gran importancia social que non vai dirixido a ela e que de "proprias" ten mui pouco, senón que está en beneficio directo do home e o sistema.

O feito de que a multer chegue a traballar fora do fogar recibindo un salario que lle permite esquivar aparentemente un xeito particular de explotación, non cambia nada se non leva consigo cambiar as estruturas que están na base diste sistema de explotación. O traballo asalariado, non esquenzamos, é alienante e leva a homes e mulleres a organizarse en función da mercancia e o consumo. As mulleres somos as mais interesadas na transformación social necesaria para poder vivir como persoas autónomas, e o camiño non está en "reivindicar"

*Te amo como mi semejante
mi igual mi parecida
de esclava a esclava
parejas en subversión
al orden domesticado
Te amo esta noche y otras noches
con las señas de identidad
cambiadas
como alegramente cambiemos nuestras ropas
y tu vestido es el mío
y mis sandalias son las tuyas
Como mi seno
es tu seno
y tus antepasadas son las mías
Hacemos el amor incestuosamente
escandalizando a los peces
y a los buenos ciudadanos de éste
y de todos los partidos
A la mañana, en el desayuno,
cuando las cosas lentamente vayan despertando
te llamaré por mi nombre
y tú contestarás
alegre,
mi igual, mi hermana, mi semejante.*

PERI ROSSI, Cristina
"Lingüística General (Poemas)".
Ed. Prometeo. Pg. 74

"Se o amor chega a cobardía / e só o alcohol da loita nos redime
¡Una o combate aos que o pracer unía / até que o amor deixe de ser un crime!"

entrevista con GRETEL AMMANN

O Grupo de Lesbianas da C.C.G.G. puxémonos en contacto con Gretel Ammann, feminista actualmente integrada no grupo de lesbianas da "Casa de la Dona" de Barcelona, e propuxémoslle que se achegara a Santiago a falarnos sobre "Lesbianismo e Feminismo" nunha conferencia que tivo lugar o día sete de febreiro, posteriormente fixémoslle unha entrevista ampliando os puntos tocados na mesma. Baseándonos en ambas cousas imos facervos un resumen da visión de Gretel sobre dos puntos que son obxecto de frecuente debate no Movemento Feminista e Lesbiano e que ela engloba en:

- 1.- Relacións do grupos de lesbianas cō conxunto do Movemento Feminista e neste contexto o problema da disolución ou desaparición no seo do mesmo por estar soio combatindo en cuestións de solidaridade coas mulleres heterosexuais.
- 2.- Límites de traballo co Movemento Gai.
- 3.- Problema da doble militancia dende un punto de vista lesbiano.
- 4.- Por último plantéxase un debate máis teórico que sería o feito de saber que é realmente unha lesbiana.

A.- ¿Cando apareceu o fenómeno organizativo do lesbianismo no Estado Español e a qué causas políticas e sociais foi debido?

G.A.- Plantexouse nun principio, pero de forma moi teórica, nos famosos anos 68/69. Por aquel entón as lesbianas estábamos insertas no movemento político xeneral e a cousa quedou moi diluida, e non será deica os anos 76/77 que se retome como grupo e como loita colectiva.

A.- ¿Qué factor foi o que na túa opinión acelerou mais este proceso?

G.A.- En concreto xurdii a partires dos plantexamentos radicais do feminismo. Do que se chama "vivir sin o home", a todos os niveis, a nivel de traballo, de vivencia, etc. O que pasa é que a cousa levouse nun principio dun xeito bastante artificial, no cal nos sentíamos bastante afectadas as lesbianas que o éramos de sempre, como decían entón, as lesbianas de antes. A famosa polémica de lesbianas de agora e lesbianas de antes, creo que é unha polémica bastante profunda e moi seria porque non é o mesmo aquela que fixo o seu proceso por vía natural, é decir que se lle deu a relación con unha muller expontáneamente, que a muller que decide que como

xa non lle vai bén có home opta por unha relación lesbiana. Eu faría esa diferenciación. Realmente sorpréndeme que algúen poída cambiar as súas opcións sexuais por un razonamento puramente teórico, pero así pasou nun debate que comenzara facía un ano onde se chegou á conclusión de qu^e era unha contradicción demasiado forte deitarse cō enemigo, e de aí xurdiron plantexamentos do estilo: "Hai que ir ao lesbianismo", etc. Naquel momento as lesbianas pensamos que nos favorecía, posteriormente pensamos que non era así.

A.- Asegún o que dís parecería que o movemento de lesbianas significa unha ruptura,

unha rebelión contra da sociedade machista exclusivamente, e non un intento serio de buscar o espacio que nos corresponde en función da nosa afectividade e opción sexual.

G.A. Penso que a lesbiana debe ser unha opinión en positivo, é decir, son lesbiana porque me gustan as mulleres, e non porque non me gustan os homes. Senón a nivel estructural vólves a caer no mesmo, dependes do home para existir. Entón creo que habería que eludir ese tipo de definicións áinda que existe no seo do movemento feminista, penso que deberíamos definirnos sempre en positivo.

A.- Parécenos que a corrente do feminismo radical tén unha forte influencia para o conxunto do movemento feminista en xeneral e en concreto para os grupos de lesbianas, por esas desexaríamos que definirnos o que se entende por feminista radical.

G.A. Hai un problema puramente de lingoaxe, e é que neste momento non se sabe moi bén o que quiere decir radical. O mesmo ocorre co térmoo independente. O que me parece un problema moi serio porque crea unha confusión absoluta.

"Non necesito odiar a ningún home, porque non me pode ferir.
Non necesito halagar a ningún home, porque non ten nada que me dar"

VIRGINIA WOOLF, "Una habitación propia".

*continuación entrevista con
Gretel Ammann*

Hoxe en día para mí non radical non quer decir nada; en tal caso a clave estaría en vivir un mundo sin homes dentro de nós aínda que externamente non sexa posible. Dentro de nós penso que, é un feito ou debería serlo, como lesbiana as túas imaxinacións, soños, sentimentos, etc. están vinculados a muller. Ise é para mí o concepto principal de feminismo radical: vivir sin o home e sacar ao home sempre que esté, aínda que aparentemente non está.

A.- Centrándonos no tema da túa conferencia en Santiago: poderías falarnos un pouco do que opinas que é unha lesbiana, e no mesmo senso que significa ser lesbiana e feminista.

G.A.- Penso que a lesbiana como sexo, como corpo ou como fisioloxía pertenece ao grupo das mulleres; mais a nivel de conducta que eu chamo xénero, non tén a mesma conducta que unha muller heterosexual, nin a nivel de situación política, ideolóxica, económica tén os mesmos problemas que unha muller heterosexual.

Penso tamén que a lesbiana tén en común co gai a opresión que ven dende o poder en canto á prohibición da homosexualidade, pero non tén nada máis en común. E unha necesidade para a lesbiana hoxe por hoxe apoiar o movemento feminista, as reivindicacións das mulleres heterosexuais, porque soio apoiando estas reivindicacións conquerirá un espacio onde poida plantear as súas propias. Isto non debe levar a creernos que somos iguais as mulleres heterosexuais, temos a nosa propia concepción do mundo que nos diferencia e polo tanto penso que hai un aspecto, toda unha serie de investigacións, de traballo, de loita, etc. que son específicas das lesbianas e soio as lesbianas van poder facer avanzar.

A.- As lesbianas dis que temos unha concepción distinta do mundo. ¿En qué te baseas para facer ista afirmación?

G.A.- Eu considero a existencia de dous sexos, home e muller; más habería unha multiplicidade de xéneros. Masculino e femenino serían dous tipos de xéneros recoñecidos (supoñendo que o femenino esté recoñocido), que non teñen porque coincidir necesariamente cos sexos home e muller. Os gais e as lesbianas non encaixáramos dentro destes dous xéneros recoñecidos.

Niste senso penso que hai un terreo amplísimo de investigación que debemos facer as propias lesbianas, para reinvestigar ou reinterpretar en todos os campos nos que non temos existido e averiguar si hai algo chamado lesbiana ou non; pero necesito saber si o meu é un sentimento persoal ou unha realidade xeneralizada.

A.- Sabes que nós en Galicia, estamos nun frent comúns cós compañoiros gais masculinos, e que de algúns xeito nos plantexamos a unión en función de dúas razóns fundamentais; por unha banda pensamos que como homosexuais estamos nun mesmo tipo de loita, e por outra banda temos que plantear un contínuo combate antimachista nun frent que todos, elles e nós, pretendemos sexa de liberación sexual. No estado as experiencias nesta cuestión son fluctuantes, e tí pronunciaste por unha independencia total neste terreo.

G.A.- Eu diferenciaría a necesidade de todo tipo de loitas (nacional, económica, etc.) que son necesarias para todos e todas. Hoxe en día hai tantas contradiccións, que teñen que ser atacadas desde todos os puntos posibles, pero eso non implica que teñamos que organizarnos conxuntamente. Hai un feito significativo, que así como as feministas tiveron a necesidade de discutir elas soias, o mesmo as lesbianas necesitan discutir entre

elas soias, porque funcionamos de forma diferente as lesbianas que os gais a nivel de relacións, a nivel sexual, a nivel social. Hai unha serie de causas nas que non temos nada en común.

Hai un terreo no que soio podemos falar as lesbianas, isto é un problema tamén coas mulleres heterosexuais, e con calqueira que se atribuía falar en nome de outros. Cada sector debe falar por sí mesmo. Cada sector oprimido tén que autoorganizarse, e pode logo manter relacións de solidariedade, de colaboración, de coincidencia con outro tipo de sectores oprimidos. Neste caso habrá más coincidencias có movemento feminista e có movemento gai.

2as xornadas de debate i estudio da COFLHEE

Os pasados días 20, 21 e 22 de Marzo celebráronse as II xornadas de Estudio e Debate da COFLHEE en Madrid, organizadas polo FLHOC, nas que participaron mais de 70 persoas, homes e mulleres de todo o Estado, e no que se debatiron as seguintes potencias:

1) Movimento gai e movemento obreiro e popular. (Presentada por EHGAM)

A ponencia valorouse como positiva, si ben atopábase moi panfletaria. Nela tratábanse puntos tales como: Un análisis dos movementos populares. A acientificidade da ciencia na cuestión sexual, que recurre a tradición xudeocristiana, a utilización da relixión polo capitalismo. A desvinculación do movemento gai do resto dos movementos populares. A pouca acción do movemento gai na rúa, etc. No debate chegouse a que: O movemento é interclasista, (na súa composición, claro está). A loita do movemento debe dar prioridade as cuestións estritamente gais, e chegar ao meirande número posible de homosexuais, por diversos medios. Os problemas da opresión sexual soio se resolverán nun marco de transformacións sociais. A necesidade de aliarnos aos demáis movementos populares, que non implica a nosa sumisión a eles, etc.

2) Homosexualidade e Código Penal. (Presentada por un membro da CCGG.)

Entre as conclusións as que se chegou están:

A evidente desigualdade ante as leis penais entre homosexuais e heterosexuais. A pesar de que deixa mais portas abertas que a lexislación anterior respecto a represión das conductas lésbicas, non fai ningunha referencia expresa ao lesbianismo. A pedofilia sigue sendo a mais castigada polos lexisladores. Vólvese ás medidas rehabilitadoras da "Lei de Perigosidade Social", ainda que dun modo mais científico ou científica.

Veuse a necesidade de movilizarnos ante este proxecto de lei.

Propúxose a reforma e ampliación da Plataforma Común da COFLHEE, que quedou para a próxima reunión da mesma.

3) Homosexualidade e vida cotián. (Presentada polo FLHOC)

a) División do traballo:

- Proletariado, maior represión.
- Profesións liberais, menor represión.

Existe unha represión por parte da patronal por medio das leis, e en xeral, a represión e tamén por parte dos compañeiros de traballo.

b) A afectividade.

Parteuse da base de que é un valor socialmente negativo ao macho, e nós a pesar da opresión por parte do he-

terosexismo saímos favorecidos ao ser homes, e non mulleres.

Ao home e á muller asignaselles distintos roles desde que nacen, o home ten que adoptar certas actitudes e a muller outras, e se lles reprimen as que non lles corresponden socialmente como tales.

Si a sexualidade ten o seu fin en si mesma, como fonte de placer, a afectividade debe unir a relación sexual.

Analizouse a parella como forma mais común de entendimento, ainda que non a única. Os roles activo-pasivo, macho-femia, tamén se dan en moitas parellas homosexuais.

c) A toma de conciencia gai por parte dos homosexuais, supón a toma de conciencia polo cambio social.

d) A ideoloxía dominante reprime a sexualidade que non vai encamiñada a reproducción.

4) Situación e Perspectivas do Movemento Gai no Estado Español. (Presentada polo FAGC.)

Definiuse a actual situación da represión homosexual como "represión tolerante" e non como "tolerancia represiva" por ter mais de represión que de tolerancia. Esta represión dáse fundamentalmente no "ghetto" non comercial o que fai arrastrar a xente ao "ghetto" comercial onde moita se sinte relativamente satisfeita.

Para o M.G., si ben o "ghetto" é un lugar de traballo, debe loitar pola súa desaparición.

Acordouse analizar o tema por parte das organizacións gais en cada realidade concreta, e facer estudos sobre os problemas e alternativas.

Con respecto á represión fixose una distinción entre represión legal e represión social.

A falla de conocemento do militante de si mesmo e da súa problemática, dalle unha inseguridade que se reflexará na súa actuación dentro do movemento.

Algo común a tódalas organizacións é a pouca profundización na problemática interna do homosexual.

Señalouse a xuventude do movemento gai, polo que non resulta ilóxico que careza todavía de fundamentos teóricos.

Houbo unha proposta pra unha loita amplia do movemento Gai, por unha lei Antidiscriminatoria.

Na cuestión do "área de servicios" había dous posturas:

- 1.- Que os proporcionen as organizacións.
- 2.- Que os proporcione o Estado, pola presión das organizacións gais.

Para paliar a crise de militancia, coincideuse, en que era imprescindible que o militante se sinte estimulado, pola participación activa no movemento.

C.C.G.G.
2-3 de maio
na Coruña

COFLHEE
16-17 maio
en Madrid

2º ENCONTRO INTERNA-
CIONAL DE LESBIANAS
15-16-17 de abril
en Turín (Italia)

A.G.I.
Asociación Gay
Internacional
en abril en Turín

Pra tratar iste tema non vou meterme en si a homosexualidade é bon ou mala, natural ou antinatural; xa que isto terá unha opinión informativa ou negativa asegún o prisma ideoloxíco conque a vexamos. Eu soio pregunto...¿por que non se deixa a mínima libertade individual pra que cada persoa faga co seu corpo o que lle pete?. A resposta é ben clara: por que vivimos nunha sociedade represora e onde todo se quere "normalizar".

escribennos

a homosexualidade

Porque viviremos nunha sociedade así unhas persoas erixense en xueces pra impoñernos como temos que ser e como temos que actuar en calisquera intre da-nosa vida social e persoal, e así non hai mellor xeito que "normalizar" a vida en todos os sentidos e os que nos saímos de aquí imos ser reprimidos-as por ser "a-normas" entendendo que ista verba nos engloba a todas aquelas persoas que tanto social como individualmente queremos ser en cada intre nós mesmos, sempre dentro, da máxima solidaridade e respeito human sen exercer ningun tipo de coacción de ningun tipo e tendo sempre presente a responsabilidade de cada quen. E como somos persoas e non máquinas, teremos comportamentos e gustos diferentes nos distintos eidos da vida, inclusive o sexual.

Pois iso dentro diste marco "normalizador" penso que é onde temos que meter a represión contra o comportamento homosexual. O intento de facer unha sociedade "normal" dase ao longo da historia, baixo diferentes ropaxes. Os valores dominantes sen sempre os que se identifican cas "normas" e opri men aos demás. Iste valores propágaos constantemente o estado por medio das sua instituciós entre os traballadores-as até conquerir convertirnos-as verdadeiros-as defensores-as dos valores burgueses. Así vemos como as formas de relación

homosexual levou e leva, ainda nos ambentes chamados "proges", un rictus de burla, desprecio ou compasión por parte das persoas heterosexuais que pensan que ista é a úneca forma de relación afectiva entre os seres humans, é decir, o "normal", e todo o que se aparte de aquí, ou ben é unha enfermedade que ten que ser curada ou un libertinaxe que debe ser reprimido. A homosexualidade foi reprimida tanto polo fascismo como polo stalinismo, xa que pra ámbolos dous tratábase dunha dexeneración e tiñan que im-

práctica e teóricamente que cada persoa ten dereito a facer do seu corpo o que lle pete, é por tanto entablar relaciós homosexuais, heterosexuais, en grupo...., en definitiva como se queira. E cando digo asumir, penso que todas as persoas revolucionarias en Galicia encuadradas en diversas organizacions políticas debemos facernos unha profunda autocriticá colectiva xa que:

- 1.- moitas orgaizacions non teñen nin tocado de refilón esa problemática.
- 2.- outras estan imbuídas totalmente da moral dominante burguesa.
- 3.- outras o teñen asumido teóricamente, pero logo na práctica cotidian a sua militancia amosa a sua incoherencia ao facer de guardias da norma sexual burguesa. Por eso dende a miña orbita ideoloxíca no camiño de loita da independencia nacional e a revolución social a homosexualidade ten que ser un feito totalmente asumido por todas as persoas revolucionarias o que se impón dende hoxe ante a ética dos valores burgueses poñamos a ética revolucionaria. **Pola asunción cotián da homosexualidade.**

Pola independencia Nacional e a Revolución Social.

S.L. Nieto Pereira

Preso político de Galicia Ceibe na
Cadea de Segovia.

Passolini, Passolini...

Passolini é o meu xeito de ver un dos directores de cine italiano que soupo commover ao público pola poesía que deixa marca no espectador cando ise vese bañado por ise canto sinxelo a vida quíl fai na maior parte das suas películas.

Como político Passolini rechazou a idea de poder absoluto e viu no poder un ente en sí negativo e degradante. Na sua película "Saló" sintetizouse o que opinaba sobre do poder en xeral e o particularizou nesta película no poder reacionario exercido sobre do pobo de "Saló", pro tamen chega a criticar a xuventude de esquerdas cando ista trata de suplantar un poder pra instaurar outro, a frase: "O poder é o mais anarquista que hai porque con il pode se facer o que a un lle dé a gana" citada na película de Saló, sintetiza o que il pensaba ao respecto. Passolini no seu intre foi espulso do Partido Comunista Italiano por homosexual e por ler libros decadentes. A sua morte a esquerda italiana non tivo o valor de "apretalas clavixas" ao goberno pra esclarecelos feitos debido que Passolini era homosexual.

Como director de cine Passolini fixo un cine poético e sensual en líneas reais onde o maior interese da sua obra radica na sua visión da vida que non se corresponde coa nosa forma de vivir pro que atrae polos valores con que a define.

Como homosexual Passolini móstranos en casi todas as suas películas o quíl entendía por sexualidade, pra il a sexualidade é unha faceta human complex e no seu contido e espontaneo na sua realización. A sexualidade de quíl nos amosa nas suas obras é algo completamente diferente a sexualidade que vivimos nesta sociedade, pra el a sexualidade sana é incompatible co orgullo burgues ca brutal separación de roles que temos co noso consumo sexual co noso idealismo e paranoias sexuais, il nos seus persoaxes amósanos como un valor por si mesma inseparable de cousas como a sensualidade, o afecto, o respeto a alegría, o placer, etc. Cando fago mención disto, estoume referindo sobre de todo a sua "trilogía da vida" ("Contos de Canterbury", "O Decamerón" e os "Cantos das mil e unha noites"). A Passolini gustábanlle os mozos e non por casualidade, se il prefería relacionarse con xente moi nova era por que neles topaba unha sexualidade mais espontánea que nos adultos, tamen prefería xovenes incultos que non tivesen estado nos centros oficiais de enseñanza x a qué istos influían na xente inhibíndolles unha serie de facultades que doutro xeito persistirían. Iste comportamento queda explicado si se ten en conta que Passolini amaba o primitivo e non estructurado, o non "racional". Un aspecto

mais interesante a ter en conta é o seu xeito de entender a situación da homosexualidade con respecto a sociedade e de quedebe ser integrada nela e non permitida. A sua versión pola permisividade ven dada pola idea de que a permisibilidade leva consigo a considerar o homosexual como algo a parte do heterosexual. Il busca mediante a sua integración que toda sociedade que todos os individuos señan bisexuales xa seña en maior ou menor grado.

Resumindo, Passolini non nos amosou películas sobre de utopías de outros tempos, ni de ciencia ficción, hai países onde se practica a bisexualidade ó xeito na que nola amosou Passolini non son países comunistas, non países capitalistas senon todo o contrario(.....?)

A.M. Gudonov

ellas, las otras

*— Ellas fuman
y al sentarse cruzan las piernas—
— No me diga,
que desvergüenza—*

*La tarde resbala en la crítica
y cae.*

volvoretas mensaxeiras

*Volvoretas azules
voai ó seu lado
e decídelle
o que o quero.*

*Volvoretas roxas
de vivos colores
correi a sua veira
contarle os meus deseños.*

*Volvoretas rosas
de color vivo
ixaia as alas
¡Por deus volo pido!*

*Marchade, decirle
o moito que o amo.
E se il volo pide
irei eu voando.*

XOSE

SI QUERES RECIBI-LO "ATURUXO"
ENVIA A TARXETA DE INSCRIPCION

os precios son: { — suscripción normal 500 pts.
(anuales) { — suscripción de AXUDA 1.000 pts.

Nome _____

Apelidos _____

Dirección _____

Forma de
pago

- { envío talón ou
cheque ao portador
 envío precio en
sellos de correos

